

OÄNDELIGT ell. **OÄNDLIGT**, adv. Utan ända, utan gräns, gränslöst, i högsta måtto. *God är o. vis.* — *Syn.* Se *Ganska*.

OÄRLIG, a. 2. Ej ärlig. *En o. ljenare.* — *Oärlighet*, f. 3. — *Oärligt*, adv.

OÖFVAD, a. 2. Ej öfvad, utan öfning. *O-e trupper.* *En o. hand. O. i en konst.*

OÖFVERLAGD, a. 2. Ej öfverlagd. *O. handling.* — *Syn.* *Ouppsätlig, Oafsigtlig.*

OÖFVERLÄTLIG, a. 2. Som ej kan öfverlätas. — *Syn.* *Oöfrytterlig.*

OÖFVERSKÅDLIG, a. 2. Som ej kan öfverskådas. *En o. sträcka.*

OÖFVERSTIGELIG ell. **OÖFVERSTIGLIG**, a. 2. Som ej kan öfverstigas. *En o. skiljemur.*

OÖFVERSÄTTELIG, a. 2. Som ej kan öfver-

sättas. *Ett o-t tal.* *En o. författare.* — *Syn.* *Oåtergiftig.*

OÖFVERTRÄFFLIG, a. 2. Som ej kan öfverträffas. — *Syn.* *Ojemförlig, Oförliknelig.*

OÖFVERVINNELIG, a. 2. Som ej kan öfvervinnas. *O. här, hjelte. O-t folk.* [—vinnerlig.]

OÖFVERVINNELIGEN, adv. Se *Oöfvervinneligt*.

OÖFVERVINNELIGHET, f. 3. Egenskapen att vara öfvervinnelig. [—vinnerlighet.]

OÖFVERVINNELIGT, adv. På ett öfvervinneligt sätt, utan att kunna öfvervinnas. *Alexander trängde o. in i hjertet af Persien.*

OÖM, a. 2. 1) Ej ömsint. *En o. make.* —

2) Ej vårdande sig om. *Vara o. om något.* —

3) Ej ömtälig. *O. färg, klädning, möbel.* — *Oömhets*, f. 3. — *Oömt*, adv.

P.

P, pe, n. 4. 1) Har alltid sitt eget ljud. *Park, pappa, papp, pipa.* — Undantag: a) Framför *h*, i främmande ord, när de begge höra till samma stafvelse, uttalas *p* som *f*, t. ex.: *Philosophi, physik.* Numera skrives dock allmänt *f* i st. *f. ph*, således: *Filosofi, fysik.* — b) I ordet *Psalm* med dess sammansättningar är *p* stumt; likaså i ordet *Symptom.* — (Fam. talesätt) *Sätta p* (punkt) *för*, se *Punkt.* — 2) Ljudet, som uppkommer, då bokstafven *p* uttalas. Man säger äfv.: *p-ljud.* — 3) Förkortningar: *p.* ell. *pag.* = pagina. — *p. c.* = procent. — *Ph. M.* = Philosophiæ Magister. — *P. l.* = Pastor loci (församlingens kyrkoherde). — *pl.* = plural. — *P. M.* = Promemoria. — *Prof.* = Professor. — *P. S.* = Postskript.

PACK (t. *Pack*, packe). *Med pick och p.* (egentl.: med käpp och packe, rensel), med allt hvad man äger. Jfr *Pick.*

PACK, n. sing. Egentl.: löst, kringstrykande folk, som bär sina saker i packor, renslar. 1) Ringa, gement folk utan hyfsning och sedlighet. *Löst p.*, löst folk. — *Syn.* *Afskrap, Slödder, Byke, Afskum, Tross, Bagage, Följe, Patrask.* — 2) Ringa, fattigt folk i allmänhet. Brukas för denna bem. endast af vettlösa människor. — 3) (fig.) Dåliga, föraktliga människor, vare sig rika eller fattiga.

PACKA, v. a. 1. Tätt och i viss ordning, i vissa lag, hvarf, nedlägga saker, varor, som skola bortsändas, medföras på resa eller förvaras. *P. kläder.* *P. sill, strömming.* *Sitta p-de*, tätt hopträngde. *P. af, i'n*, se *Aspacka, Inpacka.* *P. ihöp*, se *Sammanpacka.* *P. ned*, nedlägga och packa. *P. på*, lästa med packvaror, (fig.) belasta med något; äfv. gifva stryk, piska upp. *P. upp, ur, ut*, upp-, ur- eller uttaga saker, varor, som varit packade. — *P. sig*, v. r. 1) Tätt sammantränga sig. I samma mening: *P. sig ihöp, tillsämma.* — 2) (fam.) Skyndsamt begifva sig bort. *P. er fort härifrån.* *P. sig af, bort, i'n, ned, undan, upp, ut.*

PACKA, f. 1. Se *Packe.*

PACKANDE, n. 4. Handlingen, då något packas.

PACKARE, n. 5. Skänkilt antagen person i städerna, hvilken det åligger att, till säkerhet för

köpare, packa vissa ankommande saluvaror (såsom sill, strömming, kött).

PACKAREPENNINGAR, m. 2. pl. Afgift, som i städerna erlägges för hvarjehanda slags saltad fisk och kött, som packas.

PACKARLÖN, f. 3. Afgift till packare för dess besvär med packning.

PACKBOD, f. 2. Bod, hvori saluvaror förvaras inpackade eller inställda.

PACKDUK, m. sing. Ett slags grof linväf, som begagnas till omslag för varupackor.

PACKE, m. ell. **PACKA**, f. pl. *packor.* Flera tätt sammanlagda och till ett helt, genom snöre, tåg o. s. v., hopbundna saker, varor. Deraf sammansättningen *Varupacke.*

PACKET, m. fl., se *Paket*, etc.

PACKFONG, packfång, m. sing. Ett slags af koppar, tenn och zink sammansatt metall.

PACKHUS, n. 3. Stor offentlig byggnad i större handelsstäder, för ankommande handelsvarors uppläggande och förvarande, antingen de åter skola afsändas, eller de emottagas på nederlag.

PACKHUS-INSPEKTOR, ---späcktör, m. 3. Tjensteman, som har uppsigt öfver ett packhus.

PACKHÄST, m. 2. Häst, som i klöfsadel forslar packvaror.

PACKKISTA, f. 1. Kista, hvori varor äro inpackade, eller ämnad till varors inpackning.

PACKKÄPP, m. 2. Käpp eller stång, hvarmed repen kring packor hårdare ådragas.

PACKLÅDA, f. 1. Låda, hvori varor äro inpackade, eller ämnad till varors inpackning.

PACKLÄRFT, n. sing. Se *Packduk.*

PACKMATT, f. 1. Bastmatta, begagnad till varors inpackning.

PACKNING, f. 2. 1) Se *Packande.* — 2) Samtliga hoppackade saker, som någon medför på marsch eller resa. — *Syn.* Se *Bagage.*

PACKNÄL, f. 2. Grof nål med trekantig spets, som begagnas vid packning.

PACKPAPPER, n. sing. En sort af uppnötta tåg och grofva lumpor förfärdigadt papper, som begagnas till omslag å varor.

PACKREP, n. 5. Rep, hvarmed en packe är ombunden.